

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΟΤΑΙ
ΑΘ' ΕΡΑΘΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ — ΚΑΛΩΓΡΑΦΙΑ

Ος συγγράμματα δεκτοί πάντες
Βυθισμαί δεσφ
εις χαρτοφύλακα παντός έθνους,
προσθησονται.

Έκδοσιν πολλών λεπτά 15.
Πλάτος εις τή κώξια και πρωτο-
μια. Τύπος από. φ. 10, χροσ. 12.
Έξοταρσφ σφάτας 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ εν 66φ Όμηρου, 13 παρα τή Δυτικώ νωφ. — ΕΥΝΑΡΟΜΑΙ : Έξωτερ. φ. 8, — Έξωτερ. φ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Η φάσις επί τή νωφ δεσφ 1896 (μετ' είνδος) υπό Φ. Π. — Η γέννησις τού Χριστού. Έγεννήθη Χριστός ; υπό Ρού. — χαρξ δεσφ χαρξ ανθρωπου υπό Φριξ. — χαρξ αντι λύκωσ υπό Ρού. — Ο ησούσ εις 'Ιερουσαλήμ (συνήγισ και τίλοσ). — Πινδάρου εις Έργονέην 'Ιμρασεν Όλυμπιονίκην θρωσ, υπό 'Ιω Γιαννούκου. — 'Αρχή και τίλοσ. — Μία καλή έπιστολή υπό Εύαγγελ. Κορωνάου. — Αι παράδοξις περιπέτειαι ενόσ 'Ρώσσου σφου (μετ' είνδων) (μετάφρασις) υπό Φ. Ρίντζη. — Έπιστολήσ θρωσ μετά τριακοντασ ή άουσιαν, καιδίται άνωμνησιστό Φ. Π. — Αίνιγματα. — Άλλογραφία. — Άγ.

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1896

Διά τού ιδρώτος τού προσώπου σου φηγής τόν ήρτου σου.
(Έκ τού άκαλεσθέντος Παραδείσου τού Μιλτανος).

Οι πλείστοι κάτοικοι τής ύψηλίου επί τή έλευσει τού νέου έτους γηθοσύνωσ επεύχονται τοίς οικείοις, συγγενέσι και φίλοις αυτών εύτυχή, άνετον, άλυπον, ευδαίμονα και βίον, κατά τήν διάρκειαν και πέρασ αυτου, τινεσ δε και μαθουσαλία έτι !

Πάν τούτο είνε ποτε δυνατόν ; Εύτυχίαν, άνεσιν, ύγείαν, είνε ποτε δυνατόν να εύρη τις ένταυθα ;

Η πείρα μάρ έδίδαξεν ότι, ούτε παρα τή πλουσίω, ούτε παρα τή πέννι, άλλ' ούτε και παρα τή πεπαιδευμένω και τή άπαιδευτώ εύρηται ποτε τα αγαθά ταυτα.

Πρός τί λοιπόν να έλπίσωμεν και έαντοίς να βουκαλλώμεν δια τών αδυνάτων και άτελεσφόρων τούτων εύχών μας ;

Έως πότε, ή ανθρωπε, θα έξακολουθήσ να ήσαι τοιοούτος εις τας σκέψεις σου και τας πράξεις σου ; Έως πότε θα επιδεικνύης τήν δυσπραγίαν τής διανοίας σου ;

Δέν είνε πλέον καιρός ν' άποδάλης τή παλαιόν ένδυμα και περιδληθής τή νέον ;

Μετά τόν πολιτισμόν, δν καυχώσαι, ότι άπέκτησας, 19 αίδωνι φθίνοντι δέν έδυνήθησ έτι να μάθης τή άπειλούντα και περιδλλοντά σε νυχθημερόν ένταυθα δεινά και μοιραίωσ κύπτων τήν κεφαλήν πρό τού πεπρωμένου, να ζητήσης στή πλέον τήν βελτίωσιν τής τύχης σου ένταυθα, άλλή τήν ταχέϊαν και δά έσπευσμένην κατάπανσιν τών δεινών τούτων, αφού ούτως ή άλλως μετά τήν βαγδαίαν και άλληλοδιάδοχον έπισώρευσιν πάντων τών δεινών τού κόσμου τούτου θα ύποκύψης εις τόν θάνα-

τον ; Αφού δε τόν θάνατον δέν δύνασαι ν' άποφύγης, πώς είνε δυνατόν ν' απαλλαγής τών δεινών ; Θάνατος άνευ τοιούτων ύψίσταται που ; Τί άφελήθησ κατά το 1895, έτε μάλιστα εις τας

ἀρχάς αὐτοῦ περιεβλήθη με σωφραν εὐοιδίων εὐ-
χῶν καὶ ἐκοσμήθη με πλῆθὺν εὐδικῶν ἐπιθέτων;
Ἀλλὰ ὄψομεν λοιπὸν τὸ ἐνδύμα καὶ μὴ ἐμπαίζω-
μεν πλέον ἀλλήλους. Εὐχρηθῶμεν ὁ ἀμοιβαίως
ἡμῖν οὐχὶ πλέον ὑγιαίν. εὐτυχίαν, πλοῦτην καὶ ἀνο-
σιν, ἴτοι χριστῶν, ἀλλ' ἀνίσταται τῆς δικαιοσύνης μας,
γνώσεις, μάρτυροι, ἠθικῶν, παιδείας, πρόσοδον ἐν ταῖς
ἐξουσίαις καὶ ἐπιστήμασι. Ἐπιπραγματικότητας, ὅπως
ἴσως δι' αὐτῶν τοῦλάχιστον καὶ τῆ θεῖα συνάρσει
ἐπιτύχωμεν νὰ λύσωμεν τὸ παγκόσμιον πολυθρύλ-
λητον ἀνίγγμα, ὅπως ὁ πλάστης ἔθετο ἐπὶ τοῦ με-
τώπου ἡμῶν, ὅπως μᾶς ἐγκατέστησεν ἐπὶ τοῦ
ἐνταῦθα οἴκου του.

«Τὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου σου φαγῆς τὸν
ἄρτον σου».

Φ. Π.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΧΡΙΣΤΟΣ;

Πάντα τὰ ἔθνη μετὰ τῆς ἱστορίας ὁμολογοῦσι τοῦτο,
ἢ δ' ἐπιστήμη καὶ ἢ φιλοσοφία τὸ ἀποδέχονται ἀνεπι-
φυλάκτως. Μόνον δ' οἱ σοφισταὶ καὶ οἱ σκεπτικοὶ εὐρί-
σκουσιν ἀμφιβολίας ἐπι εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ εἰς τὴν
υπερφυσικὴν κατ' αὐτοὺς συναρμογὴν τῆς ἐξελεύσεως
τῶν γεγονότων πρὸς τὸν ὄρθον λόγον.

Δὲν πρέπει ὅμως καὶ ν' ἀδικῆ τις πάντας, διότι ἂν
ὁ Χριστὸς δὲν εὗρισκεν ἐπὶ γῆς τὰ στοιχεῖα τῶν τελώ-
νων καὶ φαρισαίων, βεβαίως ἢ ἔλευσίς του ἐνταῦθα οὐδέ-
να λόγον θὰ εἶχεν ὀρθόν, ἢ δὲ σπορά του ἐπὶ ὁμοφυῶς
ἐδάφους θὰ ἦτο ὅλος περιττὴ. Τὸ δὲ περίεργον εἶναι,
ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ γῆ ὑπάρχει, δὲ οὐκ ἐκτετατὴ καὶ ἡ καθόδο
αὐτῆ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ χριστιανισμὸς οὕτως οὐδένα
φόβον παρακμῆς θὰ διατρέχῃ, οὔτε καὶ θὰ παραστή
ποτε καὶ ἡ ἐκ δευτέρου ἀνάγκη τῆς καθόδου τοῦ θεαν-
θρώπου ἐνταῦθα.

— Ἄρα Χριστὸς ἐπὶ γῆς ἐγεννήθη. —

Πλὴν πρὸς τί νὰ γεννηθῆ θεὸς ἐν τῇ γῆ, ἀφοῦ θεὸς
ὁ παντογνώστης καὶ παντοκράτωρ οὐρανὸθεν καὶ μακρό-
θεν βεβαίως δύναται ἐυκόλως καὶ πληρέστατα νὰ μετα-
βάλῃ νόσας καὶ καρδίας ἀνθρώπων καὶ ἀφοῦ εἶναι καὶ
ὁ πλάστης αὐτῶν καὶ τῶν πάντων;

Ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ γεννηθῆ καὶ δεῦτερος θεὸς
ἐπὶ τῆς γῆς; = Ἰπὸθεσις.

Ναί, παρεξήγησιν τὴν ὁποίαν μόνον ὑποθετικῶς δύ-
ναται τις νὰ συλλάβῃ ὡς ὄπλον κατὰ τῆς ἀμφιβολίας
τῆς γεννήσεως. Ἐπὶ γεγονότων ὅμως, ὑποθέσεις δὲν
χωροῦσιν. Ἐν δοῦ δὲ τὰ γεγονότα κατὰ κινήσει ψηλα-
φητὰ πρὸ τῶν ὀμμάτων μας, μόνη ἢ πραγματικὴ οὐκ ἐ-
πίτησις χωρεῖ. Ἄν δὲ διὰ τῆς πραγματικῆς αὐτῆς οὐκ ἐ-
πίτησις δὲν κατορθοῦται νὰ ἐξηγηθῆ τὸ δ. ι. α. τ. ἢ μετε-
χειρίσθη ὁ θεὸς τὴν καθόδον τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἀφοῦ καὶ ἄλλως εἰδύναται ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα,
ὅπως ἐπεδίωκε, τοῦτο ἀνάγεται εἰς τοὺς θεοικούς σκοποὺς
αὐτοῦ, οὗς μόνον μετὰ θεοῦ δύναται τις νὰ οὐκ ἐπίτησι,
ἀλλ' οὐχὶ καὶ μετ' ἀνθρώπων.

Ἄρα Χριστὸς ἐ γ. ν. ἢ θ. ἢ καὶ τὴν γέννησιν ταύτην
μετ' εὐλαβείας καὶ χάριτος πάντες καλούμεθα καὶ ὀφεί-
λομεν καὶ πάλιν καὶ νῦν νὰ χαιρετίσωμεν, ὡς γνήσιοι καὶ
καλοὶ χριστιανοὶ!

Ποῦς

ΧΑΡΑ ΘΕΟΥ ΧΑΡΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος ἀρ' ὅτου ὄρισε τὸ ἔθνηον χρονικὸν διάστημα
κατὰ τὴν περί τὸν ἥλιον περιφορᾶν τῆς γῆς, ἠεβάνθη ἀνεκκο-
ρισθῆναι, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, διότι κατάρθωσεν οὕτω νὰ εὐρη-
τὸν τρόπον τῆς ἀσφαλτοῦς καὶ ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς καὶ κατατά-
ξεως πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ γιγνομένων. Ἐπειτα δ'
ἐτέθη τὸ πηδάλιον τοῦ χρόνου καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀσφαλῶς ἦδη
γνωρίζει πού καὶ πῶς νὰ βαδίξῃ. Ἄνευ δὲ τῆς χρονικῆς ταύ-
της ἀσφῆς, χάρις καὶ ἔρεβος θὰ ἐκυριαρχεῖ ἐπὶ πάντων τῶν γε-
νομένων ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κόσμῳ τὰ πάντα δὲ φυσικῶς, οὐκ-
τεινῶς καὶ συγκεχυμένως θ' ἀναπαριστῶντο ὑπὸ τῆς ἀσθενοῦς
ἀνθρωπίνης μνήμης.

Ὁ χρόνος ὅθεν εἶναι τὸ πηδάλιον τοῦ κόσμου καὶ φυσικῶς καὶ
δικαιῶς ὁ ἄνθρωπος ἀγγέλλεται ἐπὶ τῆ ἐξουσίᾳς ταύτης, καὶ
διότι διὰ τοῦ χρόνου τὰ πάντα ἄγονται, κανονίζονται, ὑπολογί-
ζονται καὶ φέρονται.

Ὅστε χαίρει διὰ τοῦτο ὁ θνητός, ἀλλὰ χαίρει καὶ ὁ Θεός,
διότι οὕτως ὁ ἄνθρωπος ἐξέμαθε καὶ γνωρίζει διὰ τοῦ τρόπου
τῆς ἄλιγαρκος αὐτῆς χαρᾶς του νὰ κανονίξῃ καὶ τακτοποιῇ
τοὺς μετὰ τῆς γῆς καὶ θεοῦ λογαριασμούς του.

Διὰ τοῦ χρόνου δὲ τούτου γνωρίζει πόσον ἔχει νὰ ζῆσθαι καὶ νὰ
χαρῆ καὶ ἡ χαρὰ του αὐτῆ εἶνε χαρὰ Θεοῦ, διότι ἀκριβῶς πο-
σῶς δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ θεὸς νὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος ἐνταῦθα ἐν ἀορίστῳ
πορείᾳ καὶ ἐκπνεύσει λογαριασμοῦ.

ΧΑΡΑ ΑΝΤΙ ΛΥΠΗΣ

Χαίρομεν πάντες καὶ γελῶμεν καὶ διασκεδάζο-
μεν τὴν ἑλευσιν νέας πρωτοχρονιάς, ἀντὶ νὰ θλιβώμεθα
καὶ νὰ κλαίωμεν διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐνὸς ἐπιέτους τῆς
ζωῆς μας.

Χαίρομεν, διότι μεταβαίνομεν εἰς νέαν χρονικὴν
περίοδον χωρὶς ν' ἀναλωθῶμεθα, ὅτι ἐτηράσωμεν κατὰ
μίαν ἐπι τοιαύτην.

Χαίρομεν, διότι εἰσῆλθομεν εἰς νέον στάδιον ἐπιτη-
ρείας, καὶ ἐλπίζομεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν θέσιν ἡμῶν,
χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ἐπ' ὕψους, διὸ ἀπωλέσωμεν ἀκριβῶς
σηματικὰς δυναμείας τῆς πολυτιμῆς νεότητός μας.

Χαίρομεν, διότι θὰ ἴδωμεν νέον ὄριζοντα, ἐν ᾧ
φῶς ἢ τουναντίον τὸν νέον ἀφίνομεν ἐπισθῆναι μας καὶ
βαδίζομεν πρὸς καλῶν.

Χαίρομεν, διότι βαίνομεν πρὸς τὴν ὑγιαίν, ἐν ᾧ
βαίνομεν πρὸς χάριτος νόσους.

Νομίζομεν δὲ ὅτι σπουδαίως κερδαίνομεν ἐπὶ τοῦ χρό-
νου, ἐν ᾧ πραγματικῶς γίνομεν!

Τὴν οὐτοπία! τὴν φλόγην καὶ καλιμβουλία!
Ὅτι, ὁ ἄνθρωπος νομίζει καὶ φρονεῖ τὸ εἶναι φῶς, νὰ
ἦναι σκότος! ὅτι, ἡμέρα, νὺξ καὶ δ, εἰ ζωῆ, θάνατος!
Καὶ μολταῦτα οὕτω φυσικῶς ἐπλάσθημεν, ἐν τῇ χαρῇ
νὰ εὐρισκοῦμεν τὴν λύπην καὶ ἐν τῇ λύπῃ τὴν χαρὰν!
Ζητήσωμεν ὅθεν τὴν θλίψιν, ἢν θέλωμεν ν' ἀπο-
κτήσωμεν τὴν χαρὰν, διότι τοῦτο δικαίως μᾶς διδάσκει
ἡ Φύσις!

Ποῦς

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

(ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Π. ΣΟΥΤΣΟΥ)

(Συνίχεα καὶ τέλος ἴδι προηγ. φύλλον)

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐρχεται εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
προχωρῶν δὲ καὶ βλέπων ἐγγύθεν τὴν πόλιν, κλαίει ἐπ'
αὐτῇ καὶ λέγει: ἄεργοντα ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ ἰδοὺ οἱ
ἐχθροὶ σου περὶ σέ βάλλουσι χάρακα καὶ περικυκλοῦσι
σε πανταχόθεν. Συγγραφεῖς καὶ περιηγητὰ παρατη-
ροῦσιν, ὅτι ὁ Πίπτος ἔθεσε τὴν σκηνὰς του παρὰ τὴν
πέτραν ἐκείνην, ἀφ' ἧς ὁ Ἰησοῦς βλέπων τὴν ἀμαρτυ-

λὸν πόλιν προείπεν, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθου.
Ὅλοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ αἱ προφητεῖαι, ὄχι μόνον
ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γείτονος χώρας, ἐφ'
ἀπάσης τῆς Ἀσίας, ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου ἐξεπληρώθη-
σαν ἢ πόλις Σιών ὡς ἀγρὸς ἠετραίασθη ἐκρότησαν
χεῖρας πάντες οἱ διαβαίνοντες, εὐόρισαν καὶ ἐκίνησαν
τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ καὶ
εἶπον αὐτῇ ἢ πόλις ὁ στέφανος ἄλλοτε τῆς γῆς! ἢ ὠ-
λιγώθη ἢ Βασιανίτις καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὰ ἔξανθου-
ντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλειπον ὁ ἀέτος σήμερον ὁ μεγαλο-
πτερυγος, ὁ μακρὸς τὴν ἔκτασιν ἢ πλῆρη δυνάμην, κα-
τέδη καὶ ἔλασε τὰ ἐκλεκτὰ τῆς κέδρου καὶ κᾶθηται μόν-
ως ἐπισκοπεῖων τὴν κερμίνην κατὰ γῆς Σιδῶνα. Πού ἢ
παλαίᾳ Τύρος; αἱ ἔλθοι τὸν Σανείρ ἐμὸχθουν εἰς τὰς
τρόπεις καὶ τὰς κύπας τῶν πλοίων τῆς: εἰς τὰς ἀγο-
ράς τῆς ἔφερον ἢ θοραεῖς τὸν ἀργυρον καὶ τὸν κασίτε-
ρον, ἢ Συρία τὸν σμάραγον καὶ τὴν πορφύραν, ἢ
Δαμασκὸς τὴν ἀγάθην καὶ τὸν χρυσόν, ἢ Ἀραβία τὴν
ἀλόην, ἢ Αἰθιοπία τὸ τοπάζιον, καὶ ἢ γῆ τοῦ Ἰσραὴλ
τὴν κασίαν καὶ σμύρναν: ἀλλ' αἶφνης ἐκ τῶν πλοίων
τῆς κατέβησαν πάντες οἱ κωπηλάται καὶ πρῶτες, καὶ
πικρῶς ἠλάλασαν, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἔθεσαν
χρῶν, καὶ περιεζώθησαν σάκκον καὶ ἢ Τύρος ἰδοὺ δὲν
ὑπῆρχεν εἰς τὴν Παλμύραν οὔτε σκηνίται, οὔτε ποι-
μένες, ἀλλὰ θῆρια ἀναπαυστοῦν, καὶ Σειρήνες κατοικοῦ-
σι, καὶ δαιμόνια νυκτερινὰ ὀρχοῦνται. Ἐπεισον, ἔπεισον
ἢ Βαβυλῶν, καὶ αὐτῆς εἰς τὸν ἄδην καταβάσας, ἐπι-
κράνη ὁ ἄδης: καὶ ἀνηγέρθησαν πάντες οἱ γίγαντες καὶ
δορυκτῆρες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγειραντες ἄλλοτε
ἐκ τῶν θρόνων τοῦ βασιλείου καὶ μὴ φωνῆ ἀνέκραξαν
ἀκαὶ οὐ ἐάλως, ὡ Βαβυλῶν! εἰς τὴν Αἴγυπτον αἱ πυ-
ραμίδες μόναι παριστώσι τὸ μεγαλεῖος τῆς ἐκτελέσεως
ἐκείνης γενεᾶς τῶν ἀνθρώπων. Ἐν τῶν ἐπτά θαυμάτων
τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὸ μόνον ἰσάμενον ἐπι ὄρθιον, αἱ
πυραμίδες αὐταὶ διαμένουσιν ὡς ἐπιτάφιοι στήλαι
τοῦ παλαιοῦ κόσμου.

Ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ, σωρὸς πετρῶν συντετριμμέ-
νων, κᾶθηται σήμερον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρήμου: τρέφει
δὲ μόλις ὀλίγας τινὰς χιλιάδας χριστιανῶν, Ἀραβῶν καὶ
Ὀθωμανῶν. Ἀδύνατον νομαγὸς ἐκ διαφόρων ἐθνῶν μέ-
νουσιν ἀκοίμητοι φύλακες περὶ τὸν ναόν τοῦ Σωτῆρος,
καὶ ἀπόμαχοι τοῦ Θεοῦ μετὰ τὰς σταυροφορικὰς ἐκ-
στρατείας. Ἄλλ' ἢ πόλις αὐτῆ, ὅτε ὁ Ἰησοῦς εἰσῆρχετο
τῆς περιέκλειεν ἑκατὸν μυριάδας ψυχῶν. Πολλοὶ ἐθνῶν
ἄνδρες ἐκλεκτοὶ διέτριβον ἐκεῖ, καὶ τὰ φιλοσοφήματα
τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀσίας συνεμινύ-
οντο. Ἐκεῖ ἀνυψοῦτο ὁ περιβόητος ἐκεῖνος ναὸς τοῦ
Σολομῶντος, ὁ οἰκοδομηθεὶς δι' ἐτῶν ἔξ καὶ τεσσαρά-
κοντα καὶ περιέχων 5,400 σκεῦη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ.

Τὰ ἀνακτόρια παρὰ τὸν ναόν τούτον, ὁ οἶκος ὁ ἀρχιε-
ρατικὸς παρὰ τὴν θύραν Δαυὶδ, τὸ μέγα μνημεῖον τῶν
Μακαβδαίων καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα ἴσταντο ἔχοντα τὴν
μεγαλοπρέπειαν τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου: ἀμφιθέ-
ατρον, ἰπποδρόμιον, τόξα θριαμβευτικὰ, ἔργα χειρὸς
Ρωμαϊκῆς, προσετίθεντο εἰς καλλιψισμόν τῆς Ἱερουσα-
λήμ. Παρὰ τὴν πόλιν ὑψοῦτο τὸ ὄρος Σιών, ἐφ' οὗ τὰ
παλαῖα τοῦ Δαυὶδ ἀνακτόρια, καὶ πλησίον ἔφερον ἢ βρύ-
σας Σιλωάμ, ἣτις ἐόθεσε τὴν διψάν τοῦ Πινδάρου τῶν
Ἰουδαίων Ἠσαίου, ὅτε εἰς δύο κατεσχίζετο ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως Μανασσῆ διὰ εὐλίνοιο πρίονος. Ἐκεῖ ἔξω τῆς πό-
λεως ἐξετείνετο ἢ κοιλὰς τῆς Τερεβίνθου μετὰ τῶν ἀμπέ-
λων καὶ καλαμώνων τῆς: ἐδῶ ἐν μέσῳ ῥόδων λευκῶν καὶ
ἀκινῶων καὶ δροσερῶν ἄνθων, ὅπου ἐνεφάλευον κυναῖ
περιστερὰ, ἔθαλλον ἢ μύρτος καὶ ἢ ἐλαία, ἣτις ἐπεσκί-
αζε πολλὰκις τὸν προφήτην Ἠλίαν ἐρχόμενον εἰς Ἱερο-
σόλυμα. Εἰς ταύτην τὴν μεγάλην πόλιν τῆς Ἀνατολῆς
ἐταμειεῖτο ἢ ἀρχαιότερα βίβλος, βίβλος εἰκόνων μεγα-

λοπρεπῶν, καθ' ἣν βασιλεὺς ἔδων τῶν ἐν ὕδασι ὁ Λευί-
αθῶν πλέων, ὄφινεῖ ὀπίσω αὐτοῦ ἴχνη ἀβύσσων, καὶ ἀπο-
πέμπει ἐκ μὲν τοῦ στόματος ἐσχάρας πυρὸς, ἐκ δὲ τῶν
κοιλαζόντων μυκτηρίων νέφη καπνοῦ βίβλος, καθ' ἣν ὁ
μὲν ἀέρας ἐπὶ ἐξεχούσης πέτρας καθήμενος, σκοπεῖ μα-
κρῶθεν τὴν ἐρήμον, καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ πίνουσι πόρ-
ρωθεν αἷμα, ὁ δὲ ἵππος ἰσάμενος ἀνασκάπτει τὴν πεδι-
άδα, καὶ τρέχων καταπίνει τὴν γῆν. Τοιαῦτα ἴσαν τὰ
Ἱεροσόλυμα ὅτε εἰσῆρχετο ὁ Ἰησοῦς.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Εἰς Ἐργοτέλην, ἡμερῶν

Ὀλυμπιονικῆν δρομίαν.

Τοῦ ἐλευθερωτῆ Διὸς κόρη Σωτήρια Τύχη,
παρακαλῶ προφύλαγε τὴν δυνατὴ ἡμέρα
γιατὶ ἀπὸ Σένα τάξια καρδία κυβερνιῶνται
στὴ Θάλασσα καὶ στὴ στεριά οἱ γλιγῶροι πολέμοι,
καὶ ἀπὸ Σένα κρέμονται τῶν βουλευτῶν οἱ λόγοι.

Γιατ' οἱ ἐλπίδες τῶν ἀνδρῶν στρηφογυρνᾶν θαρρῶντας
πῶς ἔλ' ἀπάνω θὰ σταθοῦν, μὰ πάλε κάτω πέφτουν
χωρὶς νὰ ματασκηθῶν ἀνώφελ' ἄλλα γέμνα!
Κανένας τῆς γῆς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀκόμη ἕνα
σημάδι ἀπ' ὅ,τι ἐκ θεοῦ θὰ γένη, νὰ προλάβῃ.

Τυφλοὶ εἴμαστε καὶ ἀόρατα τὰ ὑπερῶνά μας εἶνε
Πολλὰ που οἱ ἀνθρώποι ἐνόμισαν ἀλλοιῶς καίμῃ χαράτους
καλὰ τὰ ἐλογάζονταν, χωρὶς νὰ τὸ προσμένουν
ἀνάποδα τὰ ἤφρονε: καὶ ἄλλοι ἀπὸ ζῶλες
λυπητέρως ἐγλύτωσαν, καὶ ἀνέλπιστα μὲ λίγο
καιρὸ ἐπεταχτήκανε σὲ ἀμέτρητη Βύτυχια!

Βέβαια, τοῦ Φιλάνορα παιδί, καὶ τῶν ποδιῶν σου
θὰ μαραινόταν ἢ τιμὴ ἄδοξη, ἀν ὡς τώρα
στὸ σπικτικὸ Σας ἔμενε, σὺν πετεινοῦ ποῦ μέσα
ἐστὸν ὀρθιθῶνα μάχεται! καὶ Σὺ τὸ ἴδιο θέσους
ἀν φονικὴ διχόνοια δὲν Σ' ἔκοψε νὰ φύγῃς
ἀπ' τὴν πατρίδα σου Κνωσῶν, καὶ ὡς στὴν Ὀλυμπία,
ὡ Ἐργοτέλη, ἐνίκησες, ἀπόλαψες στεφάνια,
καὶ σ' τοὺς Δελφοὺς ἐνίκησες καὶ δύο φορές στὴν Κόρθο
καὶ ἔτσι δοξάζεις τὰ θερμὰ λουτρά (*) τῶσαν Νυφάδων
τῆς γῆς ποῦ μένεις καὶ θαρρεῖς γιὰ δευτέρου πατρίδα.

(*) Λουτρὰ θεῶν Νυμφῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου κτισθέντα
Πο. Γ. Γεαννοῦκος.

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὅπως ἄρχεται καὶ τελευτᾷ τὸ ἔτος, ἀπαραλλάκτως
εἶναι καὶ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
καὶ τελευτᾷ εἰς τὸ τέλος, ἄρχεται ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ τελευ-
τᾷ εἰς ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἄρχεται ἀπὸ τὴν
χαρὰν καὶ τελειώνει εἰς τὴν λύπην. Ὅπότεν δὲ φεύγει ἐν
ἔτος ἢ εἰς ἄνθρωπος, δὲν ἐπανέρχεται ἔτερον ἔτος ἢ
ἄλλος ἄνθρωπος; Ὡς εἰς τροχὸς στρεφόμενος.

Ἰσως καὶ διὰ τοῦτο συνέπεσε καὶ ἢ ἔλενος τοῦ Χρι-
στοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους καὶ ἢ ἀναχώρησις αὐτοῦ
πρὸς τὸ τέλος.

Ἄλλ' ἐδῶ ὑπάρχει μία μεγάλῃ διαφορά.
Ἐνῶ οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ ἔτη ἐρχονται καὶ παρέρχον-
ται, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπανέρχονται, ὁ Χριστὸς ὅμως ἐρχε-

ται και απέρχεται, άλλ' αδιακόπως και άτελευτήτως έπα-
νέρχεται και άανάως θα επανέρχεται.

Έδω είναι η διαφορά και το άίνιγμα. Ένώ πάντα τα
έν τω κόσμω τούτω έχουσι άρχήν και τέλος, αυτός δέν
έχει ούτε άρχήν ούτε τέλος, και διά τούτο άπεράντως
ό άνθρωπος θα βλέπη τα μόν πρό αυτού έξελισσόμενα
μετά χρονικής τάξεως κατατασσόμενα εις περιόδους, έ-
κείνον δε ούδε κατά φαντασίαν θα δύναται ποτε να συλ-
λάβη. Έφάνη εις την δημιουργίαν του κόσμου, έφάνη εις
την έξελίξιν αυτού, θα φανή και εις το τέλος, άλλ' ου-
δέποτε θα εκλείψη, διότι ούδέποτε έγεννήθη! άλλ' έγέν-
νησεν!

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Έλάμβανεν την ακόλουθον έπιστολήν, ην ευχαρίστως
κατά παράκλησιν της εργάτιδος ταύτης δημοσιεύομεν προς
γνώσιν και συμπόρρωσιν :

Κύριε Διευθυντά
του όραίου περιοδικού της «Φύσεως»

Μετ' εκπλήξεως και ούκ όλίγης παραδοξότητος μου παρα-
τηρώ, ότι κατ' έτος παραχωρείτε εις τους συνδρομητάς σας
έκατοστών δώρων διά τακτικού λαγείου της 1ης του έτους,
άντι τούναντίον ούτοι να προσφέρωσι έτησίως τη «Φύσει»,
ήτις τοίς παρέχει τοσοούτον εύρύ ταμίον πνευματικών και ώφε-
λίμων γνώσεων, εξ ου δίκην κυψέλης άρύονται τόσα άγαθά,
ελάχιστόν τινα φέρον εύγνωμοσύνης.

Έρχομένη όθεν έπίκουρος της ιδέας μου ταύτης, ην παρα-
καλώ να δημοσιεύητε εις το άξιόταστον όντως ύμνών φύλλον
προς γνώσιν και συμπόρρωσιν, παρακαλώ ύμās να δεχθήτε την
συγκομιζόμενην τη παρούση μου άμάραντον άνοδοδέσμητην μου
μετά του σσημημένου έργοχειρίου μου, ως ελάχιστον δώρον των
δυνάμεών μου, τη προσφιλεστάτη μου «Φύσει».

Ευαγγελία Κορωναίου

ΣΗΜ. Δημοσιεύοντες εκ καθήκοντος την έπιστολήν ταύ-
την, αποδεχόμεθα ευχαρίστως την πρότασιν, δηλούντες έν ταύτῃ
ότι θέλομεν δεχθή μέχρι τέλους Ιανουαρίου τα άποσταλησόμενα
ήμιν άντικείμενα εις οιονδήποτε είδος και έν ταύταις ώσί, έπι-
φυλασσόμενοι περί της χρήσεως αυτών. Θελομεν δε δημοσιεύ-
σει εις το πρώτον φύλλον του Φεβρουαρίου τα όνόματα των
δωρητών μετά του είδους των δωρημάτων.

Η Διεύθυνσις

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Στη γιορτή σου σοι εύχομαι Τάχη
μυροδόλωσ ν' άνθισις στη γη
να μη νοιώσης πατέ σου πικρίαν
αυτη εινε η μόνη μου εύχη.

Μαθουσαλέια έτη να ζήσης
κι' ως άστηρ της αύγης φαινόσ
πλήρη δόξης όδόν να βαδίσης
και ν' άστράψης μιά μέρα λαμπρώσ.

Έν Μυκόφω 26/10 95.

Ευαγγελία Κορωναίου

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ
ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετὰ 300 καλλιτεχνικών εικόνων έν τῷ κειμένῳ.
Κατὰ μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

Ταξείδιον επί κομήτου. Ώρα έκδικίσεως.

(Συνέχεια, ιδε προηγούμε. φύλλον).

Την έπαύριον τά πάντα είχαν μεταβληθῆ πρό αυτών.
Δέν δέκρινον πλέον τά περίχωρα και τον όρίζοντα, άτινα
έκαιντο έναντί των και αυτή δ' ή άτμόσφαιρα τοίς έφαινετο
μεταβληθείσα.

— Περίεργον! άνέκραζεν ό Γοντράν, μοι φαίνεται, ότι
δέν εύρισκόμθα πλέον επί του Έρμου.

— Και ό κομήτης! ποῦ είναι ό κομήτης; άνέκραξε μετ'
άπορίας ό Άμερικανός.

Ό δέ γέρον σοφός, και ό Φρικουλέ, άφου συνβουλευθή-
σαν έπανειλημένως τά εργαλεία των, παρετήρουν άλλή-
λους μετ' άκρας έπιφυλακτικότητος.

— Λοιπόν; ήρώτησεν ή Σελήνη.

— Λοιπόν; προσέθηκεν ό Άμερικανός.

— Λοιπόν; προσεποιήθη ό γέρον σοφός.

— Λοιπόν;

— Λοιπόν, είπει τέλος ό Όσιπώφ, ταξιδεύομεν επί της
ούράς του κομήτου.

— Τι;

— Δηλαδή, έγενόμεθα κτήματα αυτοβούλου σώματος.

Ό κομήτης διελθών άπό μέσου του Έρμου συμπάρειυρε
και ήμās επί αυτού.

Ό Άμερικανός παρετήρει μετ' άπορίας τον κομήτη,
ούτος δέ τον Φρικουλέ.

— Και ποῦ άγόμεθα τότε; ήρώτησεν εκπληκτός ή Σε-
λήνη.

Θ. ΣΙΓΓΑΝΟΣ

Ό Όσιπώφ, ό Φαρενχάιτ και ό Φρικουλέ μαγειρεύοντες.

Ό δέ Φρικουλέ ύψώνων τάς χείρας προς τον ουρανόν.

— Και πῶς να γνωρίζωμεν τούτο, Θεέ μου. Άφου δέν
είναι γνωστός εις ήμās ό κομήτης ούτος.

Ό γέρον σοφός όλονέν έσκέπτετο, είτα δέ:

— Είναι εύκολον να εξακριβώσωμεν ποῦ εύρισκόμθα; ό

όρίζων έντέθεν είναι
πλησιέστερος, ό δέ κό-
σμος εις τον όποιον εύ-
ρισκόμθα ήδη είναι
μικρότερος του Έρμου
και ή διάμετρος αυτού
μόλις έχει 800 χιλιο-
μέτρα. Καθόσον άφορῶ
εις την φυσικήν αυτού
ιδιότητα, φρονῶ, ότι ό
κομήτης ούτος εύρίσκε-
ται εις τό στάδιον της
δημιουργίας του, ήτις
ισοδυναμεί πρόστην τρί-
την γεωλογικήν περιό-
δον. Σύγκριται δ' έξ άν-
θρακος, άφου, ως βλέ-
πετε, συναντώμεν έν-
ταῦθα πάντα τ' άπλά
στοιχεία του άπλου του-
του σώματος.

Ό κακός δαίμων της Σελήνης.

— Ναι, άλλὰ πάντα
ταῦτα δέν μάς λέγουσι
πρός ποίον σημείον διευ-
θυνόμεθα, δέκοφεν ό Άμερικανός μετὰ ποιῶς τινος άνη-
συχίας.

— Γνωστοῦ όντος του τρόπου, καθ' όν ό κομήτης ούτος
δίκωφς την τροχίαν του Έρμου, κατὰ πάσαν πιθανότητα
θα περιέλθῃ τον Ήλιον πριν ή λάβῃ την όδόν του άφηλιου
αυτου, είπεν ό Όσιπώφ.

— Ναι, άλλὰ τίς είναι ό κομήτης ούτος, πῶς ονομάζε-
ται τέλος; ήρώτησε και πάλιν ό Άμερικανός.

— Αι, άπήνησεν ό Όσιπώφ, μή μ' έρωτάτε, περισ-
σότερα δέν γνωρίζω, διότι απαιτείται ένός και πλέον μηνός
προβιβάσις διά να κατορθώσῃ τις να καταστρώσῃ τους ύπο-
λογισμούς του. Άν δέ έχετε τοσαύτην σπουδήν να μάθητε
περι αυτού, ίδου έρωτήσατε αυτον τον ίδιον.

— Ώς καταλαμβάνω, είμεθα χαμένοι, ύπετενθόρισεν ό
Φαρενχάιτ.

— Όχι δά, άπεκρίθη ό Γοντράν, άλλὰ θα περιέλθωμεν
τους ουρανούς, όπως κατὰ το πνεῦμα των αρχαίων χρόνων
επί άδαμαντίνου Ιππόγρυπος με ουραν και φλογώδη χαιτήν.

Και ούτως έφίροντο εις το κενόν υπό του κομήτου, χωρίς
να γνωρίζωσι ή ότι ούτος συγκείμενος εξ όλων όμοφυών μιν
προς πάντα τά ουρνια σώματα, άλλὰ μη πεπηγότων και
στεριών, είχαν συγχρωτισθῆ και παρασπρῆ ύπ' αυτού χωρίς
να το ίνοήσωσιν.

— Έξ όλων καταλαμβάνω, τοίς είπει τότε ό Όσιπώφ, ύπο-
θέτω, ότι εύρισκόμθα επί του κομήτου, του άνακαλυφθέντος
υπό του Τούτλ, του Άμερικανού.

Ό Φαρενχάιτ έφάνη ευχαριστημένος, ότι έτιμῶτο ούτως ή
έπιστημονική δόξα της πατρίδος του.

— Και έν τούτῃ περιπτώσει, ύποθέτω πάντοτε έξηκολού-
θησιν ό σοφός γέρον, ότι άφου περιέλθωμεν τον Ήλιον, θα
δείλθωμεν είτα διαδοχικῶς τάς τροχιάς της Άφροδίτης, της
Γῆς, του Άριως, Διός, κτλ.

— Και ποῦ θα σταματήσωμεν τέλος είτα; ήρώτησεν ό Ά-
μερικανός.

— Είς τά περίχωρα του Κρόνου... δηλαδή μετὰ περιο-
δον τριακοσίων έβδομήκοντα έκατομμυρίων λευγών, περίπου,
άπεκρίθη μετ' άστείμου ό Φρικουλέ.

— Περιπλανώμενος Ιουδαίος! έμορμούρισεν ό Γοντράν,
δηλαδή όλονέν άπομακρύνομαι της ήμέρας φῆ! του πολυ-
θραλλήτου ύμεναίου μου!... Αυτή ήτο ή έξήγησις του
όραίου όναιρου μου;

— Μήπως άπατάσθε; κ. Όσιπώφ, ήρώτησε τότε ό Φρι-
κουλέ.

— Έν τούτῃ περιπτώσει, φερόμεθα εις το άχανές άπει-
ρον, άπήνησεν ό γέρον μετὰ θλίψεως και ούδέποτε θα έ-
πανίδωμεν την γῆν!

Πάντες έκλιναν τάς κεφαλὰς αυτών μετὰ κατηφείας πρό
του πεπρωμένου.

Μετὰ τινων ήμερῶν πορείαν εις το άχανές και ένῳ έπλη-
σίαζον τον Ήλιον, ό Γοντράν ιδήλωσεν, ότι είδει να' συναν-
τήσωσι τον Ήφαιστον, άστέρα, ούτινος την ύπαρξιν διαφι-
λονικοῦσι μερικοί άστρονόμοι της γῆς.

Ό Όσιπώφ έφάνη ένάντιος εις την άνακάλυψιν ταύτην.

— Είναι χίμαιρα και άμαθία, όσοι ύποστηρίξωσι τούτο,
είπει τότε ό σοφός γέρον. Έπειδή δέ και ή άνακάλυψις αυτου
όφείλεται εις άστρονόμον άμερικανόν.

— Στοιχηματίζω έκατόν δολλάρια, ότι ό Ήφαιστος ύπάρ-
χει, άφου άνεκαλύφθη υπό συμπατριώτου μου, προσέθηκεν ό
Φαρενχάιτ, διακόπτων.

— Έγχομαι να πραγματοποιηθῆ τούτο, έπιθύρισεν ό Φρι-
κουλέ εις το οὖς του κομήτης, διότι έν έναντία περιπτώσει
φοβούμαι, ότι ό γάμος σου δέν θα γεινή;

— Διατί;

— Διότι ό Όσιπώφ θα σε έκλάβῃ ως άμαθῆ.

Και προς δόξαν του Γοντράν μετὰ τινος ώρας διήρχοντο
πρό του νέου άμφιβόλου ύπάρξεως πλανήτου, ότε, ό γέρον
λαμβάνων την χείρα αυτου.

— Συγγνώμην! συγγνώμην, περιόδεε σοφέ, τῷ έλεγε, όμο-
λογῶ, επί παρησιῶ πάντων, ότι είμαι μηδέν πρό της άπει-
ράντου σοφίας σου!

Η Σελήνη είχε καταστῆ καταπόρρωτος και όπως μη φά-
ραθῆ ή άδυναμία της, έλαβεν άπό της χειρός τον κομήτη
και άπομακρύνθη εκειθεν μετ' αυτου.

Ός είκόσ, διήλθον διην την νύκτα επί της ούρας του
κομήτου, χωρίς να κοιμηθῶσιν οὔδ' επί ελάχιστον, άλλὰ
διαρκῶς συζητούντες, έξετάζοντες διά του τηλεσκοπίου και
των εργαλείων τά περίχωρα και την θέσιν των και διασκε-
πτόμενοι τι είδει να πράξωσι κατὰ την περίστασιν ταύτην.

Έν τούτοις ή Σελήνη έφαινετο εις άκρον ευχαριστημένη
διά την έπιτυχίαν του Γοντράν εις τάς έπιστημονικὰς αυ-
του έκφάσεις.

— Θεέ μου! έλεγε καθ' έαυτήν, άμφιβάλλουσα, ό κόμης
μετεβλήθη τοσοούτον ταχέως εις δεινόν έπιστήμονα;

— Λοιπόν, ταξιδεύομεν επί της ούρας του κομήτου!

Και παρετήρει αυτον μετὰ περιεργείας και θαυμασμού,
ένῳ ό Γοντράν και ό γέρον σοφός κατεγίνοντο να περιγρά-
ψωσι την φυσικήν ιδιότητα του Ήφαιστου, του τέως άμ-
φιβόλου τούτου πλανήτου.

— Κόσμος μικρότατος, έλέγειν ό κόμης, γράφων επί βι-
θλίου παρουσιασθέντος αυτω υπό του γέροντος, ούτινος ή δι-
άμετρος δέν υπερβαίνει τάς έκατοστύας τινας χιλιομέτρων,
τροχιά λιαν κεκλιμένη επί του επίπεδου της έκλειπτικής,
όπερ-έξηγεί την σπάνιν της διαβάσεώς του άπό του Ήλια-
κού δίσκου...

— Λοιπόν, ταξιδεύομεν επί της ούρας του κομήτου!

— Ο 'Ηραϊστος, ἀφ' ἑτέρου, δέκοθεν ὁ γέροντ' ἄσπρος, δὲν εἶναι πλανήτης σφαιρικός. . . . εἶναι πρισματικὸς βράχος, πολυάκρον τεμάχιον, ἀνάμικτος τέλος βολίς. . .
— Συγγνώμην, δέκοθεν ὁ κόμπης, δὲν συμφωνῶ ποσῶς, ὅτι ὁ 'Ηραϊστος εἶναι βολίς.

Ἄλλ' ὁ γέροντ' ἠγέρθη ἐξηρηθισμένος, διότι ἀπὸ τινος μετ' ἀπορίας ἐβλεπε τὸν ἐπίδοξον μέλλοντα γαμβρὸν του ἐν-αυτιούμενον εἰς τὰς ἰδίας του.

— Πῶς; εἶπεν, ἀρισθηταίε τὴν γνώμην μου;
Καὶ θεολλά τις θορυβώδης ἐπέκυτο μεταξὺ των, ὅτε παρεμβάντος τοῦ Φρικουλί.

— Τι φιλονικεῖτε ματαίως; τοῖς εἶπεν, ἀφοῦ μετ' ὀλίγον θὰ ἰδῶμεν αὐτὸν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τί σχῆμα ἔχει.
Ἡ δὲ Σελήνη μεσολαβοῦσα.

— Βεβαίως! ἔχετε δίκαιον, κύριε Φρικουλί, εἶπεν, ἄλλως τε ἀπορῶ, πῶς φιλονικοῦσιν οὗτα δύο τοσοῦτον δεινοὶ σοφοὶ καὶ περὶ ἀπλουστάτου ἀντικειμένου, ἐνθ' ἂν καταγίνονται μάλλον νὰ μᾶς ἐπωσαν, τίνι τρόπῳ ἀπὸ τοῦ Ἐρμού μετριοκρίσθημεν ἐνταῦθα.

— Διότι, ἀπεκρίθη ἀμέσως ὁ 'Οσιπῶρ, παραχθῆς, οἱ κομῆταις εἰσὶν ἐντελῶς ξένα τοῦ ἡμετέρου κόσμου σώματα, καὶ δὲν κόμνουν ἄλλο ἢ νὰ ἐρχονται αἰφνυδίως ἐκ τοῦ ἀπειρου χάους καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ οὐδὲν πλεόν.

— Ἀποσάσεις, ἐπιτεῖν ὁ Φρικουλί, συλλαμβάνων τὴν εὐκαιοίαν, ὅπως ἐπιτεθῆ κατὰ τοῦ γέροντος, διότι ἐκ τῆς πορείας τῆς ἐπιστροφῆς τῶν κομητῶν, ἐβεβαίωθη εἰς δέκα τοὺς ἀλλήλους ἐκ τούτων ἡ περιχρῆσθαι αὐτῶν πορεία, ὥστε. . .
— Ὄστε, δέκοθεν ὁ Ἀμερικανός, ὁρμίσθη νὰ προῖδητι ὅ, τι μᾶς συνίθη ἤδη καὶ ὄχι νὰ παρασυρόμεθα τυφλῶς ὑπὸ τῆς οὐρᾶς τοῦ κομητῶ.

— Μπα! βλέπω, ὅτι ἔλαστος ἐξ ἡμῶν ἀποφαίνεται ὕπου θέλη, ἀπῆλθεν ὁ 'Οσιπῶρ ἐν ἀγανακτικῇ.
— Ἀφοῦ δὲν μᾶς δίδτε οὐδεμίαν ἐξηγήσιν τῆς καταστάσεώς μας, ἐπιτεῖν ὁ Φαρευγαίτ.

— Τι ἐξηγήσιν νὰ σᾶς δώσω, ἀφοῦ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε γνωρίζει πλεόντερον ἐμοῦ περὶ τῆς φύσεως τῶν ἰδιοτρόπων αὐτῶν σωμάτων; Γνωρίζομαι μόνον, ὅτι ἀπαρτίζονται ἀπὸ νεφελώδη μάζαν, σωρὸν κοσμικῆς ὕλης ἀνευ πυκνότητος καὶ συνεκτικότητος· τούτοις εἶναι ἀγαθὰ σώματα, ἀεράθη νύφη καὶ οὐδὲν πλεόν, διεκτρέχοντα τὸ ἀπειρον, ὡς ἀπεσταλμένοι οὐρανοὶ ἀγγελοῖ.

Πάντες εἰσάγων, μὴ εὐχαρισθηθέντες ἐπὶ τῇ διαδηλώσει ταύτῃ τοῦ γέροντος, ὅστις παρατηρήσας τοῦτο ἱστῆρθη καὶ μετέβη εἰς τὰ ἐργαλεῖα του.

Μετ' ὀλίγον πάντες κατελήθησαν ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ βλεπόντες, ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ κομητῶν ταξιδίου αὐτῶν θὰ δῆσαι ἐπὶ πολὺ, ἀπεφάσαν καὶ εἰσῆλθον ἐνθ' ἑτῆς σφαιρῆς των, ἥτις καὶ αὐτὰ περυσέμετο ὑπὸ τοῦ ἰδιοτρόπου αὐτοῦ ἀστέρος καὶ ἐκομῆθησαν.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ Φρικουλί ἀφύπνισεν τὸν κόμητα.
— Τι εἶναι; τί τρέχει; ἠρώτησεν αὐτὸς ἐντρομος.
— Σοῦ! ἰθέ! παρατήρησαν, τῷ λέγει, ἀγαθῶ; ὁ Φρικουλί. Τὸ πᾶμα, ὅπερ ἐξελάβωμεν διὰ τὸν 'Ηραϊστον, εἶναι ἡ βολίς; μᾶς, ἢν μᾶς ἐκλήθη ὁ Σάρπ.

— Τι λέγετε; εἶπαι βέβαιος;
— Βεβαίωτατος καὶ πίπτει μετὰ μεγάλης ταχύτητος ἐπὶ τοῦ κομητῶ μαζ.

— Τότε εἶμαι χαμένος, διότι ὁ 'Οσιπῶρ θὰ μὲ ἐκλάθῃ ὡς ἀπαθῆ, ἐνθ' ἂν πρὶν μὲ συναίρετο διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ 'Ηραϊστοῦ καὶ θὰ μοι ἀρνήσῃ τὴν χεῖρα τῆς Σελήνης.

— Καλεῖσθερον! χάνεις τὸν πατέρα καὶ κερδίζεσθαι κόρην.
— Ἀδύνατον! ὁ αὐτοκτονήσω!
— Τι λέγετε; δὲν ἀπέτεσαι καλεῖσθερον πῶς νὰ διαφύγῃς τὸν κίνδυνον; τί σοφὸς εἶσαι;
— Δὲν εἶμαι τίποτι, ἂν δὲν στερηθῶ τὴν Σελήνην. Τότε δὲ; μοι σὺ μίαν ἀγαθὴν συμβουλίαν.

— Εὐχαριστίας. Ἰδοῦ. Νὰ λάβωμεν κρυφίως τὸ τηλεσκόπιον τοῦ γέροντος καὶ νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὸ μέρος τῆς πτώσεως τοῦ βλήματος. Οὕτως ὁ 'Οσιπῶρ δὲν θὰ δύναται ν' ἀνακαλύψῃ τί ἀπέγινεν ὁ 'Ηραϊστος, ἐνθ' ἡμεῖς θ' ἀνακαλύψωμεν τὸν Σάρπ!

— Κατόπιν;
— Τὸ κατόπιν τὸ διορθώσωμεν εὐκολώτερον.
Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

Λαθόντες τ' ἀπατούμενα ἀνεγώρησαν κρυφίως καὶ χωρὶς παρ' οὐδενὸς νὰ ἐνοηθῶσι πρὸς τὸ μέρος τῆς πτώσεως τοῦ βλήματος. Μετὰ μίαν δ' ὥραν πορείαν ἀφίκανον εἰς τὸ μέρος, ἐνθα εἶχε πῆσαι τὸ βλήμα.

— Περιέργον!... ὤσωρ! ἀνέκραξεν ὁ κόμπης... ὤσωρ ἰδῶ; πῶς θὰ κέρωμεν;

— Φυσικῶς! ἀφοῦ ἐν τῷ κομητῇ ὑπάρχει ὑδρογόνον, ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ὀξυγόνον! Ὁ θὰ βαδίσωμεν κολυμβάντες.
— Ὅχι, ἀνέκραξεν ὁ Γουτράν, θὰ πνιγώμεν.

— Τότε σταμάτησον σὺ ἰδῶ καὶ θὰ μεταβῶ μόνος.
Μετὰ μίαν ὥραν κοπιῶδη πορείαν ὁ Φρικουλί ἀφίχθαι πρὸ τοῦ βλήματος ἀνῆλθεν ἐκ' αὐτοῦ καὶ παρατηρήσας διὰ τῆς θυροῦς εὐρίθη ἀπροσδοκῶδες πρὸ τοῦ Σάρπ, ὅστις μετὰ περιεργίας τὸν παρατήρει ἐσωθεν.

Κατελθὼν δ' ἐν τῷ ἄμῳ τοῦ βλήματος προσέδισεν αὐτὸ δια μεταλλικῶν τινος σωρακῶν καὶ ἐσφιν αὐτὸ μέχρι τοῦ μέρους ἐνθα ἀνέμενον ὁ Γουτράν.

— Σιωπῇ, τῷ λέγει, εἶναι μίσα καὶ θὰ ἐξέλθῃ, ὥστε σὲ παρακαλῶ, νὰ τὸν υποδεχθῶμεν μετὰ ψυχραιμίας.
— Συμφωνος, ἀπεκρίθη ὁ κόμπης.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΘΗΡΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗ ΑΠΟΥΣΙΑΝ
ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΔΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
Ο ΤΑΚΗΣ ΕΝΤΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ

(συνέχεια, ἰδί προηγ. φύλλον)

Μετὰ μεσημέριον μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ καιρικοῦ φίλου καὶ συμβαθῆτοῦ μου Ἰακώβου Ν. Δελένδα, ὃν κατὰ παράδοξον συγκρίναν εἶχον νὰ ἰδῶ πρὸ τριακονταετίας, ἀκριβῶς ἀφ' οὗτου εἶχον ἀναχωρήσει ἐκ Θήρας. Φυσικῶς δ' ἐπέθεμαι πολὺ νὰ μὲ ἰδῇ καὶ ἐπέθωμον ὡσαύτως νὰ τὸν συναντήσω.

Ἡ οἰκία τοῦ κ. Δελένδα, ὅπως ὄλαι τὸν Φερῶν, κείνται γήρην μίγδην ἐπὶ τῆς βραχέδους καὶ κρημνώδους ἀνωερτικῆς ἀκρᾶς τῆς ἐσωκερικῆς ἀκτῆς τῆς νήσου, ἥς τὸ ἔλλειπον τεμάχιον ἐβυθίσθη, ὡς εἰπομεν, ἐν τῷ χωρῶδι πυθῆναι τοῦ κόλπου, ἢ δὲ κόλης, ὅπως ὄλαι αἱ τοῦ καλαίου καθιστώσεως εἶναι ἐκτιμῆται ἐπὶ ἰκανονίστου σχεδίου καὶ κατὰ βούλησιν τῶν κατοίκων. Πλὴν πᾶσαν διαφέρουσι αἱ καλαίαι αὗται οἰκίαι τῶν νεωτέρων! Εἰσὶν εὐρύχωροι, εὐάεροί, εὐήλιοι, ἀνοικτακροτοὶ καὶ ἀνεκτικαί, ἐνθ' αἱ σύγχρονοι κατῶμενοι ἐπὶ μικρῶν καὶ περιρριμμένων οἰκοπέδων εἰσὶν ὅς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μικροί, στενωγοροὶ καὶ ἀσφυκτικαί.

Αἱ οἰκίαι τῆς Θήρας ἐνέχουσι καὶ τοῦτο τὸ περίεργον χαρακτηριστικόν, ὅτι στεροῦνται ζυλίνης στέγης καὶ ἀνὲι τοιαύτης φέρουσι θολώδεις πορσελανοδοκίτους τοιαύτας, ὧν πολλὰκις ἡ μηχανικὴ καὶ ἀρχιτεκτονικὴ μάτην ἐπέζητησαν νὰ διαμερισθῆσαν τὴν ζωνοεκτικότητα καὶ στερότητα τῆς τέχνης ταύτης ἀποδειχθείσης τῆς πλάνης ὡς πρὸς τοῦτο, τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Πάμπολλοι τοιαῦται, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος καὶ αἱ πολυκλήθεες ἐπιθρομαὶ τοῦ ἡραϊστοῦ ἀπέκωμον νὰ βλέπωσιν ἀκαταβλήτους καὶ ἀναλλοιώτους, ἐρείθισσαν τέλος αὐτῶν καὶ ἤδη κείνται ἐπὶ ἐπιθῶς ἀθικτοὶ καὶ στερεαί, ὡς ἰσχυρῶς πιστὰ τῆς ἀντιστοιματικῆς ἐπινοίας τοῦ τοπικοῦ στοιχείου. Ἡ πορσελάνη αὕτη εὐρίσκειται ἐν ἀφρονῇ ἐπὶ τῆς νήσου, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς εὐθρόνου προνοίας πρὸς τὰ ἐπιβλήθηνα αὐτῇ ἀνέκων φυσικῶν δυνάμει, καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπῆρχεν, ὁ κληθυσμός θὰ

ὑπέκειτο εἰς ἀνυπολόγιστος ζημίας καὶ ἰσως ἐξόντων. Ἐνεκα δὲ τῆς συνεκτικότητος καὶ στερότητας τῆς Θηραϊκῆς ταύτης γῆς πολλοὶ καίτοι ἀρτελήθησαν τῆς περιστασίας καὶ ἔσκαψαν ἐν αὐτῇ ὑπογείους κατοικίας καὶ οἰκώδεις ἀποθήκας, ὡς μετ' ἀπορίας θαυμάζει πᾶς ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν νῆσον ξένος.

Ἡ οἰκία τοῦ κ. Δελένδα εἶναι μία ἐκ τῶν καλεϊτέρων καὶ ὑραϊστέρων τῆς νήσου, διότι ἀνήκουσα εἰς ἕνα ἐκ τῶν μάλλον προϋγνῶτων αὐτῆς; εἶχεν οἰκοδομηθῆ μετὰ πάσης τῆς τότε φιλοκαλίας καὶ εὐμαρείας. Ὅσακις δ' ἐπισκέψθησαν τὴν νῆσον βασιλεῖς καὶ ἠγεμόνες ἐφιλοξενήθησαν ἐν αὐτῇ.

Μόλις δ' εἰσῆλθον καὶ ἐδήλωσαν εἰς τὴν ὑπέρτατον τὸ ὄνομα μου, ὁ κ. Δελένδας ἔταυσε πρὸς με καὶ μ' ἐνυγκάλισθη.

— Πῶς μεταβλήθη; ἔλεγε, παρατηρῶν με προσεκτικῶς.
— Πῶσον ἐγάρωσες! τῷ ἔλεγον, θαυμάζων τὴν τριακονταετῆ μεταβολὴν του.

Καὶ παρατηρούμεν ἀλλήλους ἐκστατικῶς καὶ γελῶντες.
— Ἐνθυμῆθητι τοὺς παιδικούς μας ἐκεῖνους χρόνους, ἐνθυμῆθητι τὰ παίγνιά μας, τὰς διασκευάσεις μας καὶ τ' ἀστέα μας.
— Ναι, τῷ ἔλεγον, δὲν ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς διδασκάλους μας καὶ τὰ πάντα.

— Ἐνθυμῆθητι ποσάκις ἤλθομεν ἐδῶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν καὶ ἐσπίζομεν καὶ ἐτρέφομεν καὶ ἐγαλοῦσαμεν τὸν κόμην!
— Ναι, ἀγαπητῇ καὶ τί διαφορά ἦδη, ὅτε κόπτομεν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν οἰκογενειακῶν μας φρονιδῶν!

— Πῶσον ἤλλαξεν οἱ καιροὶ! Καὶ ἐπιστρέψης δὲ κατὰστημα; εἶδες τὰς τάξεις τοῦ σχολείου; τὴν αὐλήν, τὸν κοιτώνα μας καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη;
— Ναι, ἀγαπητῇ, καὶ συνεννήθη, διότι τὰ πάντα ἐκεῖ μοι ἐφάνησαν ἀμετάβλητα καὶ ἀθικτα, ὡς ἴνα ἐξηκολούθουν νὰ ἡραὶ μαθητῆς, ἡ τράπεζα ἐν ἡ ἐστρωγὸν καὶ ὁ κρητὸν ἐν ἡ ἐκοιμώμεν καὶ ἡ αὐλὴ ἐν ἡ ἐσπίων!

— Τι εὐχαριστίας! Φραγκίσκα, μετὰ τῶσα ἐτῆ!... Δὲν ἔγινε ἰδῶν πόσον εὐχαριστοῦμαι, ὅτι σὲ ἐπανόλεψα μετὰ τοσοῦτον καιρῶν.

— Καθ' ὃν, ἐνθ' ὅσακις μετὰ τῶσων ἄλλων συμμαθητῶν μου συννηθήην ἐκτοσε μετὰ σοῦ μολίς ἦδη νὰ τυγχάνῃ περιστασίας νὰ ἐπαναβλεπόμεθα!

— Ὅπως ἐπίερωτο... Ἄ! ἰδοῦ καὶ ἡ κυρία μου... Βενεδίκτη, σοὶ συνιστῶ τὸν κ. Πρίντζη, τὸν καλαῖον συμμαθητῆν καὶ φίλον μου, ὃν τοσοῦτον ἠγάπησα καὶ οὐδέποτε ἐλησμονήσασα.
Καὶ μετὰ κλήρας γρηγορίας, χάριτος καὶ γλυκύτητος προσήλθεν ἡ ἀφελόλογος καὶ εὐφροσύνῃ σὺζυγος τοῦ φίλου μου, ὅπως λάθῃ μέρος εἰς τὴν συνάντησιν μας.

— Φαίνεται πολὺ σὰς ἀγαπᾷ ὁ σὺζυγός μου, μοι λέγει ἡ κ. Βενεδίκτη, διότι πολλὰκις καὶ ἰδίως ὁσάκις ἐλαμβάνομεν τὸν περιοδικὸν σας μοι ὠμίλει περὶ ἡμῶν.

— Σὰς εὐχαριστῶ καὶ τὸ πιστεύω, διότι καὶ ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ πολὺ, Κυρία καὶ δὲν ἀμετάβλητα ποσῶς, ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ τὸν λατρεύομε, διότι ἔγινε σὺζυγὸν μου, καὶ ἐκεῖνα τὰ προσηύοντα, ἅπανα διέπλεττον εὐγενεῖς καρδίας εἰς ἐποχὴν πολὺ καλεϊτέραν ἀπ' ἄνοτεράν τῆς σημερινῆς.

Ἡ Βενεδίκτη, παρατήρει τὸν σὺζυγὸν τῆς καὶ ἐγάλασαν ἀμφοτέροι.

— Τι; εἶπον, μήπως εἶχτες καὶ νύφη θυαλλώδη; Δὲν εἶσθε εὐχαριστημένοι; τοιοῦτον ἐλεγκτὸν καὶ ἐπιτεχῆς ζεύγος;
— Ναι, εἶναι εἰμαι ποσῶς οὔτε δυσπρεστημένη οὔτε καὶ μεμονωμένη διὰ τὸν σὺζυγὸν μου, κ. Πρίντζη, μοι εἶπα μετὰ δῶσα μετὰ χάριτος ἡ κ. Βενεδίκτη, ἀλλὰ...

— Ἄλλὰ... καὶ παρατήρουν τὸν φίλον μου μετὰ προσοχῆς.
— Ἄλλὰ...
Καὶ ἡ κυρία ἠγέρθη νὰ φύγῃ. Μοι ἐφάνη πολὺ περίεργον τὸ πρᾶγμα.

— Ἄλλὰ; τέλος ἠρώτησα.
— Ναι... εἶναι πολὺ ἀγαθὸς, μοι ἀπεκρίθη μετὰ λύπης ἡ ἀρροσιωμένη καὶ χαριτέδρους Βενεδίκτη καὶ προσποθήθη, ὅτι ἀπεσῆρετο τῆς αἰδοσίας.

Ἡ ὁ δὲ φίλος μου πρὸς τὰ κάτω νέων καὶ ὀλίγον ἀκεπτικὸς, ἐλάγιστα δὲ μειδῶν, παρατήρει τὸ ἔδαφος.
— Τι δηλοῖ τοῦτο; ἠρώτησα τὸν Ἰακώβον. Ἡ Βενεδίκτη δὲν εἶνε εὐχαριστημένη.

— Ἄ! εἶποτα, τίποτε, μοι λέγει καὶ ἤλλαξεν ὀμίλιαν.
Ἡ δὲ Βενεδίκτη εἰκοσάετις μόλις τὴν ηλικίαν, ὄλως ἀνηθρᾶ καὶ ἀκμαία, ἀπλουστάτη δὲ καὶ κομψὴ ὡς χρυσάλις καὶ πάντοτε γελῶσα, Ναζία τὴν καταγωγὴν καὶ τύπος Χριστοῦ γυναικός, ἂν

εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇ τις τοιαύτην γυναῖκα, προσελθούσα καὶ πάλιν μ' ἠρώτησας ἂν θὰ ἔμενον ἐπὶ πολὺ ἐπὶ εἰς Θῆραν.

— Πάντε εἰ ἡμέρας, κυρία, τῇ ἀπαντῶ.
— Καὶ ἀφοῦ σὰς ἀρσῆσαι τῶσων ὁ τόκος μας, διατὶ δὲν ἐρχεσθε νὰ μείνητε ἐδῶ τοῦλάχιστον ἐκ' ὀλίγου μηνῶς, νὰ φέρετε καὶ τὴν κυρίαν σας, ἀφοῦ ἔχετε καὶ τὸν υἱὸν σας ἐδῶ;

— Διότι φοβοῦμαι μήπως μεταβλήθῃ ὡς ὁ σὺζυγός σας καὶ τότε ἀντὶ μᾶς ἔχομεν δύο Βενεδίκτας καὶ δύο πολὺ ἀγαθοῦς σὺζυγούς ἐνταῦθα, τῇ εἶπον, θελήσας οὕτω νὰ ἐμβαθῶν εἰς τὸ αἰνῆμα, καὶ τότε;

— Τότε... μὰ πειράζετε, βλέπω κ. Πρίντζη, αἱ, τότε θὰ παραγορῶμαι κ' ἐγὼ.
— Ὁ! τὸ σκεφθῶ... ἔχετε τέκνα; ἠρώτησα μετ' ὀλίγον.

— Οὐδέν! μοι ἀπῆλθεν δια μίαν φωνῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ὄχι καὶ ἐξ ἑνὸς βῶχ, δηλ. δι' ἐτός ἀναστεναγμοῦ καὶ μίαις ἐκδηλώσεως εὐχαριστίας.

— Ἄ! δὲ! αὐτὸ παραπονεσθε, ἠρώτησα τότε τὴν κυρίαν Βενεδίκτην, ἐν θρηάμῳ.
— Ὅχι, ὄχι, καλὴ κύριε Πρίντζη, εἶπε δὲν παρανοοῦμαι κατὰ τοῦ σὺζυγῶν μου, ἀλλὰ... νὰ... εἶναι τῶσων καλὸς καὶ ἀγαθός, ὥστε ἀρελεῖ τὰς ὑποθέσεις του, φέρεται τῶσων ἐπιεικῆς καὶ συγκρατητικῆς πρὸς τοὺς πελάτας του, ὥστε αἱ ὑποθέσεις του ναυαγοῦν καὶ ἀκαταπαύσως ζημιώνεται, φοβοῦμαι δὲ ὅτι θὰ καταντήσωμεν νὰ χάσωμεν οὕτω τὰ πάντα.

— Ἄ! ἄνοστα τέλος, εἶπον, εὐχαριστήθητι ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης ἂν εἶχτες ὅμως τέκνα θὰ διέφερε πολὺ τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ Ἰακώβος δὲν θὰ ἦτο τῶσων καλός, ὅσον ἦδη εἶναι.

Ἐν τούτοις, πρέκει νὰ εἶσθε εὐχαριστημένοι, διότι ἐπὶ γνωρίζετ' ὅθως, ἡμεῖς τὰ ἀγνοοῦμεν καὶ ἀρμεσθεῖτε Κυρία, εἰς τὴν ἡραϊστικὴν τοῦ σὺζυγῶν σας, εἰς αὐτὴν καὶ μόνην.

Ἀποχαρῆσθας δ' εἶπα τὸ ἐξαιρετὸν τοῦτο ζεύγος, ὑποσχεθείς αὐτῷ, ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἐλάμβανον τὴν εὐχαριστήσιν νὰ τὸ ἐπανῶν καὶ ἐπισκεπθῶ καὶ τὴν οἰνακοθήκην τοῦ φίλου μου, φημιζομένην διὰ τοῦς ἐξαιρετῶς αὐτῆς οἶνους, μετέβην πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀδελφοῦ του βουλευτοῦ, φίλου καὶ συνδρομητοῦ τῆς «Φύσεως» κ. Π. Δελένδα.

(Ἔπεται συνέχεια)

Φ. Π.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἄγγλος ἐξελθὼν τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας ἐν τινι χώρῳ, τῷ παρατηρήθη, ὅτι τὸ διαβατήριόν του δὲν ἦτο ἐν τάξει.
— Δὲν δύνασθε νὰ προχωρήσετε, τῷ εἶπεν ὁ ὑπάλληλος.

— Μπα... τί λέγετε; τότε θὰ ἐπιστρέψω.
— ἔχετε ἀδικίαν νὰ ἐξέλθητε ἐκ τῆς χώρας;
— Βεβαίως ὄχι, ἀφοῦ δὲν ἐισῆλθον ἀκόμη.
— Τότε, δὲν δύνασθε νὰ φύγετε.
— Καλῶς, φέρετέ μου τότε φαγητὸν καὶ κλίνην.

Πολυπαθὲς χωρικός μετέβη εἰς δικηγόρον, καὶ τῷ ἐζήτησε τὴν συμβουλήν ἐπὶ τινος ὑποθέσεως.
Δικηγόρος. — Βεβαίωτατα, σὰς τὸ ὑπόσχομαι... χωρὶς ἄλλο θὰ κερδίσωμεν...

— Χωρικός. — Ὅστε λοιπὸν... εἶσθε ἐντελῶς βέβαιος;
Δικηγόρος. — Ἀναμειβόμενος... Σοῦ ἐγγυώμαι ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀπόφασιν εὐνοϊκὴν.
Χωρικός. — Πιστεύω, ἀλλὰ δὲν πηγαίνω δικαστικῶς.
Δικηγόρος. — Καὶ διατὶ;
Χωρικός. — Διότι σὰς ἐξέθηκα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀντιδίου μου καὶ εἶδον τὴν εὐκρινειάν σας.

Φίλος. — Σὲ βοηθεῖ ἡ σὺζυγός σου. Συχνὰ τὴν βλέπω εἰς τὸ κατάστημά σου.
Ἐμπωρος. — Ναι, ἐπιθερεῖ ὅλα τὰ εἶδη, πωλεῖ ὅσα θέλει καὶ κρατεῖ ὅσα ἐπιθυμεῖ.

Τούλης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ Κολόμβου.

— Πῶς καταρθώσατε νὰ λύσητε τοσοῦτον μέγα πρόβλημα; ἤρωτων τὸν Κολόμβον οἱ περὶ αὐτὸν σοφοί, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικής.

— Ἀπλούστατα καὶ ἰδοὺ, τοῖς ἀπήντησεν ὁ δαιμόνιος θαλασσοπόρος. Δύνασθε νὰ σταματήσητε ὄρθιον τὸ αὐγὸν τοῦτο;

Πάντες ἀπεπεράθησαν, πλὴν ἀδυνάτου θεωρηθέντος τοῦ καταρθώματος.

— Ἰδοὺ, λοιπὸν, πῶς ἔκαμα ἐγώ, τοῖς εἶπε.

Καὶ πῆσας τὸ ὄν ἐθραύσθη καὶ ἔστη πρὸς ἐκπλήξιν πάντων, ὄρθιον.

Φ. Π.

ΑΔΑΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΗΣ“

Γ. Γ. Κ α λ ἄ μ α ς. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς σὰς ἑλήθη. Ἀποδείξεις ἐστάλη ἐν παρελθόντι φύλλῳ. — Θ. Χ. Β ὀ λ ο ν. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη. Διευτὴρα ἀποδείξεις εἶναι ἡ γυνὴσία. — Σ. Τ. Β. — Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε τ α ν. Δίκα φράγμα ἑλήθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Β. Κ. Μ ὀ κ ο ν ο ν. Ἐχει καλῶς. Ἀναμείνομεν ὡς γράφετε. Σημειώσατε μὰς ἐλλείποντα φύλλα. Ἡμερολόγιον φέτος δὲν ἰκθίδομεν. — Γ. Ρ. Κ ἑ ρ κ υ ρ α ν. Ἐπιστολὴ καὶ χειρόκτια ἑλήθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολλῶ. — Σ. Κ. Κ ἄ Γ ρ ο ν. Ἀποσεύλατε νόμοις μὲ ἐπιβάτην ἐνταῦθα ἡ κρατήσατε ἐν ἀσφαλείᾳ. — Ἀ. Χ. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε τ α ν. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη. Ἀποδείξεις ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς, εὐχαριστοῦμεν. Α. Κ. Κ α λ ἰ ρ ο ν. Συνδρομαὶ ἑλήθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ἀ. Γ. Α. Δ ἰ γ ε ο ν. Συνσταμένη μὲ περιεχόμενα ἑλήθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολλῶ. — Δ. Π. Σ. Γ α ρ ρ α λ ἰ ἄ ν ο υ ς. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σὰς ἐν παρόντι φύλλῳ. Εὐχαριστοῦμεν. — Α. Μ. Γ ἄ λ ἄ ζ ε ο ν. Ἐπιστολὴ μετὰ ἐσωλαβίτου συναλλαγματικῆς ἑλήθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Β. Γ. Τ ο υ ρ ο ν — Σ ε β ε ρ ἰ ν ο ν. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σὰς ταχυδρομικῶς. — Μ. Γ. Α. Π ὀ ρ ο ν. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σὰς ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ν. Γ. Β. Ν ἄ τ ο ν. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σὰς ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ν. Π. Χ α ν ἰ ἄ. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἀ. Α. Τ α ἰ ἰ γ ἄ τ ο ν. Ἐπιστολὴ ἑλήθη. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Π. Γ. Τ σ ο τ ἰ λ ἰ ο ν. Σὰς ἐνεγράφημεν καὶ ἀναμείνομεν τὴν συνδρομὴν σὰς. Φύλλα ἐστάλησαν. Σ. Κ. Σ ω ρ γ α. Ἐπιστολὴ ἑλήθη. Ἐχει καλῶς, ὡς γράφετε. — Θ. Γ. Α ἄ ρ ο ν α. Συνδρομὴ σὰς ἑλήθη ἀποδείξεις ἐστάλη ταχυδρομικῶς μὲ ἀριθμὸν λαχείου σὰς. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Π. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε τ α ν. Ἀριθμὸς λαχείου σὰς 1824. Ἀ. Γ. Β ρ α ἰ λ α. Ἐπιστολὴ ἑλήθη. Ἐχει καλῶς. Γράφομεν. — Ν. Δ. Τ. Κ α β ἄ λ λ α ν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Λογαπαγνία

97 Ἡ τοῦ πατρὸς σου πεθερὰ, ἡ τῆς μητρὸς σου μήτηρ καὶ ἡ μάμηρ σου ἡ Σιδαστὴ πόσεως δακτύλου ἔχουσι;

98. Γερανοὶ πετοῦσαν, εἰ πολλοὶ ποῦ ἦσαν; δύο γερανοὶ ἑμπρὸς καὶ ἓνας πίσω, δύο πίσω καὶ εἰς ἑμπρὸς, εἰς ἑμπρὸς εἰς ἐστὴ μίση καὶ εἰς ὅπισθον. Πόσοι ἦσαν;

99. Ἐρωτήθη τις ποία σχέσηις συγγενείας ὑπῆρχε μετὰ τοῦ καὶ τοῦ συνοδοκέρου του, ἀπήντησε. « Τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἡ μήτηρ εἶνε πεθερὰ τῆς μητρὸς μου. »

100. Εἶχε τις προσφιλέστατον ἑξάδελφον, ἀποδώσαντα πρὸ μικροῦ ἄλλ' ἀποδώσας δὲν ἔχει ἑξάδελφον. Ποία σχέσηις μετὰ τοῦτων;

Λύσεις τῶν ἐν τῷ ὄπ' ἀρθ. 25 αἰνιγμάτων.

87. Ἐρώτησις

Ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ αἵτου, ἦτοι γινώσκουσι τὴν μέσην τιμὴν τοῦ μέτρου, κατὰ τὸ ὅποιον πωλεῖται ὁ αἵτος λαμβάνουσι τὸ ἡμισυ αὐτῆς, καὶ τὸ εὐρεθὲν ποσὸν προσθεοῦσαν ὡς τιμὴν τοῦ αἵτου.

Ἐλυθεν αὐτὸ δ κ. Περ. Κωνσταντινέπουλος ἐξ Ἀθηνῶν.

88. Ἐρώτησις

Προσθέτω εἰς τὸ μετὰ Χριστὸν ἔτος τὸ 776 π. Χρ. [ὅπερ δηλοῖ πότε ἤρξισαν οἱ Ὀλυμπιάδες] καὶ διαίρων τὸ ἀθροισμα διὰ τοῦ 4 [26 ὅποιον ἐκράξεται μίαν Ὀλυμπιάδα] εὐρίσκει πηλίκον δυκνὸν τὰς Ὀλυμπιάδας, τὸ δε κατάλοιπον τὰ ἔτη τῆς Ὀλυμπιάδος.

Ἐλυθεν αὐτὸ δ κ. Κ. Πρεβεδούρος ἐκ Σέρου καὶ δ κ. Ν. Στεργίου ἐξ Ἀθηνῶν.

89. Ἐρώτησις

12.000 μῆνας, 8, 840, 000 ἄρα καὶ 81, 101, 000, 000 δευτερόλεπτα.

Ἐλυθεν αὐτὸ δ Κ. Πρεβεδούρος καὶ δ κ. Ν. Στεργίου ἐξ Ἀθηνῶν

90. Ἐρώτησις

Ἄ 128 καὶ δ 32.

Ἐλυθεν αὐτὸ δ κ. Π. Κωνσταντινέπουλος ἐξ Ἀθηνῶν

Συνδρομητὰ ἐγγράφομαι εἰς τὴν « Φύσιν » ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς ὁδὸς Ὀμήρου, ἀριθ. 13. Εἰς πάντα νέον συνδρομητὴν δωρεῖται καὶ ἓν βιβλίον.

Δικαία σύστασις

Συνιστῶμεν ἰδίως κατὰ πᾶς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς μεγίστη χεθὴς γίνεται γλυκισμάτων καὶ ἀρτημάτων καὶ ἀποκατεῖται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὴν ἀμικτρον ἐκλογὴν τῶν αἰδῶν τούτων, τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος νέον λαγαροπλαστέιον τοῦ κ. Ζαβορίτου Δι-Δαίρ, ὅπερ φημιζέται διὰ τὴν φιλοκαλίαν αὐτοῦ, κομψότητα καὶ καθαριότητα τὴν ποιικίαν τῶν γλυκισμάτων καὶ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ ἐπιμελῆ κατασκευὴν αὐτῶν. Ἡ ἡμερησία καταδρόγῃσι ἐκτελεῖ 300 γλυκισμάτων ὑπὸ τῶν θαμῶν του εἶναι σύστασις ἐπαρκῆς.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΨΑΜΗ

143 — Ὁδὸς Ἐρμού — 143

Μεταξὺ Καπνικαρίας καὶ Ὠραίας Ἑλλάδος

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Ψαμῆ, τὸ τοῦ ἐπαρκῆς τῆ φιλοκαλίᾳ ἀπερωμένον, εὐρίσκονται ὠρολόγια ἐκ τῶν μάλλων ἀνεγνωρισμένων ἐν Εὐρώπῃ καταστημάτων, περὶ τῆς στερεότητος καὶ ἀκριβείας τῶν ὁποίων ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐγγύσις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ἐργατὰ ἰραμίλλοις τῆ εὐρωπαϊκῆς. Ἐγγύσις αὐτῆς καὶ στερεότης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΙΟΥΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Κατοικεῖ παρα τὴν Πλατείαν τοῦ Μοναστηριακοῦ, παραπλεύρως τοῦ Εὐνοχίου τῆς « Πελοποννήσου ».

Ἐκ τῶν Καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ